

Els volem a casa

«Tenim l'obligació moral de continuar dient que no han d'estar empresonats, que haurien de ser ciutadans de ple dret i amb totes les llibertats intactes»

La història sempre l'escriuen els vencedors. Els altres, els qui perden, han d'acceptar la condició de pàries en el gran relat oficial dels fets, i adoptar una irreductible posició de resistència. És l'únic que els queda: apel·lar a la lluita, a l'èpica, als grans valors que ens fan humans per sobre de la mesquinesa de la força bruta i de la impunitat de qui se sent guanyador. En el cas dels presos polítics catalans, no podem oblidar que la situació és d'una indignitat sagnant. I que cap millora de la situació no ens pot allunyar de l'objectiu de veure'ls lliures.

L'anunci que acostaran els presos

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/158229/llarena/dona/via/lliure/al/govern/espanyol/acostar/presos/politics>) és una bona notícia, evidentment. Sobretot, per les seves famílies, que viuen un tracte injust provocat més per la revenja que per l'aplicació real de la llei. Però l'apropament no pot rebaixar ni una engruna de tot el mal fet, pràcticament irreparable a un nivell humà i col·lectiu, i no ens pot negar de veure la injustícia de tot plegat. Tenim l'obligació moral de continuar dient que no han d'estar empresonats, que haurien de ser ciutadans de ple dret i amb totes les llibertats intactes. Perquè no han fet res per tant de càstig i perquè res no els podrà tornar la dignitat si no són lliures.

Tenim presos polítics, i n'hem de deixar de tenir. Per salut democràtica, per higiene mental, per obrir vies reals de diàleg. Per això hem de celebrar que apropin els presos, però no defallir en la reparació del mal fet i convertir l'apropament en un revulsiu, en una nova flama de solidaritat, de gestos per la convivència, de lluita comuna per restituir la normalitat que aquesta país i els seus ciutadans mereixem.

Que siguin a prop ha de fer que la mobilització continuï. L'únic que ens val és acabar amb aquesta pàgina negra de la història de la pitjor Espanya, evitar que l'escriguin els mateixos que sempre han volgut perpetuar-se en la victòria, restituir l'honor perdut, i que algú demani perdó als presos i exiliats per haver destrossat les seves vides. I no oblidar que ser a prop de casa no és cap concessió, sinó la llei. I que el que volem és que no siguin a prop, sinó a casa.